

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izkraj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 80 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oglasila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 5 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 6 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Razpust državnega zbora?

Na Dunaju, 1. junija.

Mej poljskimi poslanci razširjena govorica, da hoče vlada v kratkem razpustiti državni zbor in takoj razpisati nove volitve, je zašla tudi v lvovski list „Slovo Polskie“, kateremu dopisujejo poljski poslanci. V prvem hipu ni tej govorici hotel nihče verjeti, da bi bila to najnaravnejša pot, na katero more vlada kreniti; toda dogodki današnje seje so udušili ves skepticizem in danes ne dvomi nihče več, da vlada državni zbor vendar razpusti, ako Nemci uresničijo svoje grožnje, s katerimi ne štedijo.

Prva seja po binkoštnih praznikih nas je živo spominjala na hrupne prizore lanskega leta, in četudi ni bila tako viharja, je vendar kazala, da so se Nemci zopet zavzeli za najostrejšo taktiko in da hočejo porabiti najradikalnejša sredstva za boj proti vladi.

Nemški radikalizem je danes zopet pokazal svoj pravi značaj in zopet potrdil, da je državi in vladajoči dinastiji najnevarnejše in najsvarnejše elemente iskati med Nemci. In kdo se je najbolj odlikoval? C. kr. profesorji! Nemški govorniki so strastno napadali ne samo vlade in njenih organov, ne samo vojaštva, ampak so segali dosti višje, a kar so sami le namigavali, to so jasno povedali mejklici, prihajajoči iz vrst nemških poslancev. Ogorčenje je moralo prešiniti vsacega poslušalca, ko je čul, kako se ti nemški pritlikovci rogajo celo cesarjevi vladarski petdesetletnici in da je mej temi tudi celjski poslanec, c. kr. profesor Pommer, kateri je bil izvoljen samo s pomočjo c. kr. uradnikov in proti volji slovenskega prebivalstva.

Razmerje mej vlado in nemškimi strankami se je znatno poostrilo. Že prej ni nihče mislil, da se doseže modus vivendi, sedaj pa, po prvi seji, so tudi največji optimisti izgubili vsako upanje na možnost, da bo ta parlament še kdaj redno funkcioniral. Nemci pojdejo do skrajnosti. To so povedali brez ovinkov, a ker se vlada absolutno ne more udati zahtevam nemških razgrajčev in tega tudi na noben način ne stori, nič čuda, ako skoro vsa zbornica veruje govoricam o razpustu državnega zbora, ako veruje,

da se ta razpust razglasi takoj, čim stori opozicija kar obeta, čim poda predlog, naj se ministerstvo obtoži.

V parlamentu se misli, da vlada glede graških dogodb sploh ne izpregovori, ampak da bo pustila nemške poslance naj delajo kar hočejo, dokler ne pridejo z ministersko obtožbo. Mogoče je seveda, da se zgodi tudi drugače, vsekako pa na odločitev ne bo dolgo čakati, toliko manj, ker še v sanjah ni misliti, da se razprava o jezikovnih predlogih konča tekom meseca junija. Nemški poslanci so izjavili, da se nobeden za to debato oglašanih govornikov ne odpove besedi, če pa se to ne zgodi, potem mora zasedanje trajati kar več mesecev, ako naj pride do konca razprave in do volitve jezikovnega odseka.

Tako je mišljenje mej poslanci danes. Kako bode jutri — tega nihče ne ve. Istina pa je, da bi velika večina poslancev, kar jih želi mirno in stvarno delovanje parlamenta, dosti rajše videla, da vlada parlament takoj razpusti, kakor da bi vladala kdo zna kako dolgo s § 14. in parlament razpustila šele po cesarjevem jubileju.

Državni zbor.

V popolnilo našega, že včeraj priobčenega brozjavnega poročila o včerajšnji seji poslanske zbornice, naj omenimo še nekatere podrobnosti.

Hofman-Wellenhof, utemeljuje svoj nujni predlog glede razpusta graškega obč. sveta, je imenoval vladni korak nasilno izzivanje. Občinski zastop je izrekel svoje mnenje o važni stvari (Klici: „V Pragi je bilo to dovoljeno. Tam je bil župan še odlikovan.“ — Schönerer: „Bosenskega gospodarstva ne trpimo!“ — Klici: „Podlipnega so k cesarju peljali.“ — Iro: „Bošnjaki nimajo v Gradcu ničesar iskati. Naj gredo domov!“ — Schönerer: „Kaj pa pravi o tem nemški minister Bärmreither? Mesto redarjev pripelje ministerski predsednik prihodnjič Bošnjake v zbornico.“ — Klici: „Kje pa je Resel, zastopnik graški?“ — Wolf: „C. kr. socialna demokracija!“ Po razpustu je vlada odredila izredne priprave in sklicala v Gradec smešno mnogo orožnikov. (Wolf: Tako se bori Thun proti radikalizmu. Izročimo mu zahvalno adresso.“ — Iro: „Mi nismo

več tisti Nemci, kakor pred desetimi leti, ki so vse pretrpeli.“) Hofman-Wellenhof je zahteval za svoj predlog prioriteto in je grozil z najskrajnejšimi sredstvi, ako se tej zahtevi ne ugoti.

V imenu Mladočehov se je dr. Engel izrekel proti tej zahtevi in se vsled tega o njej niti glasovalo ni, ampak se je koj nadaljevala razprava o jezikovnih predlogih. Seveda se je tudi pri tej razpravi največ govorilo o graških zadevah.

Hofman-Wellenhof je napadal Čehe, da so onemogočili razpravo o njegovem predlogu. (Glöckner: „Zato jim bo Thun spet jedenkrat dovolil pleniti.“) Vlada se ni iz zgodovine ničesar naučila, ampak se postavlja na policijsko stališče in hoče vsako stvar zatreti, mesto da odstrani vzroke. (Iro: „Tako je delala tudi leta 1848.“ — Kaiser: „Zato je letos jubilej!“) Demonstracije v Gradcu niso bile naperjene proti tuji lasti. (Pommer: „Vsled tega je bil obč. svet razpuščen.“ — Kaiser: „V Avstriji se ščiti ropanje.“ — Glöckner: „Kdor pleni in ropa, se protežira in sprejme v avdienci.“) Samo omejena policijska modrost je mogla zameriti ljudem, da so se udeležili pogreba ustreljenega delavca. (Schönerer: „Kossuthovega pogreba so se udeležili tudi ministri.“) Pogreba se je udeležilo dosti več rezervnih častnikov, kakor jih je bilo degradiranih. (Hochenburger: „Desetkrat več.“) Vladno postopanje ne napravi dobrega razmerja mej civilisti in vojaštvom. (Heeger: „Vlada tega ne želi.“ — Pommer: „Vlada ne želi družega, kakor § 14.“) Vladno postopanje kaže, da se vladi ne zdi vredno, ozirati se na želje prebivalstva, na želje obč. sveta in odvetniške zbornice. (Glöckner: „Zakaj niso ropali in plenili?“) Bošnjaki ne razumejo jezika prebivalstva. (Schönerer: „S kako pravico pa so Bošnjaki v Gradcu?“ — Glöckner: „Sultan jih je tja poslal.“ — Kittel: „Kallay nima zanje denarja.“) Bosensko vojaštvo izziva graško prebivalstvo. (Glöckner: „Zdaj se kaže, da se temu mehčajo možgani.“ — Klici: „Komu?“ — Glöckner: „Vojnemu ministru!“) Zato prebivalstvo neče poslušati bosenske godbe. Obč. svet je prosil, naj ta godba ne nastopa javno, (Glöckner: „Naj bi bil rajši požigal!“) in naj polk premešči, a ker se to ne zgodi, je dokazano, da vladi nič ni na tem, da bi bilo razmerje mej pre-

LISTEK.

Mati.

(Danski spisal Axel Steenbuch.)

(Dalje.)

Napočil je ta dan. Prišlo je tudi nekaj drugih dam, katere so bile povabljene, da pomagajo bodi krušni materi izbirati. Povabljene pa so bile nekaj ur preje, kakor ob času, ki je bil v anonsi določen, saj prijeten majhen zajutrek ne more škodovati.

Pili so prav toliko, da je postal veletržec napram tujim damam vsiljivo galanten, in da so dame take galanterije sprejemale z nasmehom, smatrajoč jih za fine poklone. In jedli so prav toliko, da so si dame želele majhnih naslanjačev, kateri so bili tako nizki, da je mala vlečka svilnatih oblek segala do preprog, in so imeli tako visoka naslanjala, da je bilo možno s tilnikom nasloniti se nanja.

Vratar je imel povelje, naj vse žene, ki pridejo s svojimi otroci, pelje preko kuhinjskih stopnic. V veliki sobani, katera je bila za časa balov in soiréejev navadno plesalnica, so skrbno odstranili vse,

kar bi obiskovalci brez velikega truda lahko odnesli; zastore so dvignili, da jih matere srednje velikosti ne bi mogle doseči. Sobna oprava, katere radi svoji velikosti ni mogel nihče ukrasti, je bila pokrita s prti, da se ne bi zamazala.

V kabinetu, kjer so sedele dame, je bilo po preprogah od vrat do srede tal pregrnjeno povosčeno platno. Zasteri so bili potegnjeni na stran, da je bilo v sobi bolj svetlo. Tudi „Eau de Cologne“ stekleničic ni nedostajalo. Na mizi, za katero so sedele dame, je stal tablett z likerjem, čašicami in s kandiranim sadjem. Pri vratih, ki so vodila v stanovanje, je stala hišna, pri vratih predsobe pa sluga, sobarica je pa čakala v jedni stranskih sob, da je bila na razpolago. Tako je bilo vse redu.

Dame niso bile baš zgovorne; nekaj svečanosten duh je vladal mej njimi. Vender ni preiskovati, jeli jih je navdajal ta čut vsled važnosti trenutka, ki se je bližal, ali je le dobri zajutrek zahteval počitka. Pogledovale so na uro druga za drugo. Manjkalo je še četrte ure. Začele so zdehati.

Gospa je vprašala je-li ni morda že katera prišla.

„O, da bi bila!“ se je začulo v zboru.

Sluga je stopil spoštljiv korak bližje. „Prva je prišla že pred pol ure,“ je dejal šepetaje, kakor se mu je zdelo situaciji primerno.

„Oh,“ — vse dame so se malce vzravnale, — „začnimo tedaj!“

Da, že preje, nego pred pol ure so prišle prve.

In na tleh, katera so prej čestokrat božale čipke in svilnati nabori, katera so razvadili nežni dotikljaji malih nožic v belih atlasastih cipelicah ter zaupljivi pozdravi elegantnih možkih čevljev, mej tem ko je vel nad njim s parfumom nasični zrak, na tleh, preko katerih so švigale galantne besede ter so se bliskali pogledi lepih oči, na teh tleh se je zbrala počasi družba, o katerih ne bi bila tla nikdar sanjala, ako bi tudi znala sanjati. Tu se je prikazala tudi svilnata vlečka, toda v spremstvu z velikimi nogami in prešilastimi petami. Tu so bile tudi ubožne dolge obleke, katere so pobirale prah po ulicah, saj njihov namen je bil — prikrivati. Tu pa je bilo videti še krila brez zgornjih oblek, tako strgana in zamazana, kakor ono, kar so zakrivala.

Vsaka teh žen, ki so prišle, je bila mati, vsaka je imela seboj otroka, v naročji ali ga je vodila pri roki, kakor je zahtevala njego va starost.

bivalstvom in vojaštvom dobro. (Pommer: „Vlada nas hoče provocirati.“) Vojna uprava je govorila ošabno. (Glöckner: „Dali bomo svojim otrokom instrukcije, kadar pojdejo k vojakom. — Richter: „Naša dolžnost je, plačevati in molčati.“) Potem je prišlo imenovanje grofa Gleispacha. (Schönerer: „O katerem je njegov predpostavljenec rekel, da je najpametnejši sodnik, ako se šteje od zadaj“), ki je podpisal jezikovne naredbe in je Badenijev sokrivec. (Pommer: „Zato so ga pri tovrnem skladišču izvagonirali.“) Gleispachovi žaljivi izrazi o nemških poslancih še niso pozabljeni. (Hochenburger: „Tarih ljudi ne trpimo na Štajerskem.“) a vzlic temu je vlada imenovala tega moža najvišjim sodnikom na Štajerskem. (Glöckner: „To je provokacija!“ — Erb: „Hudobnost in neumnost.“ — Glöckner: „Saj je prevzel to mesto le, da je preskrbljen.“ — Mayer: „Naj plačajo njegove dolgove iz dispozicijskega fonda.“ — Glöckner: „Hoteli so ga hitro preskrbeti.“ — Podpredsednik dr. Ferjančič: „Prosim gosp. Glöckner, Vi govorite skoro toliko, kakor govornik.“ — Glöckner: „Prosim, pokličite me k redu!“) Imenovanje grofa Gleispacha smatrajo tudi najvišji uradniki za žaljenje in izzivanje. (Heeger: „Saj smo v jubilejskem letu!“) Govornik je končal z apelom na nemško „Gemeinbürgerschaft“.

O jezikovnih predlogih sta potem govorila dr. Fořt, ki je sicer obžaloval razpust graškega obč. sveta, a priznal, da je ta korak morda simpton izboljšanja naših notranjih razmer, in Götzt, ki je pestil grofa Gleispacha in zatrjeval, da obstrukcije ne bo konec, dokler se ne razveljavijo jezikovne naredbe.

Koncem se je bilo prečitanih več interpelacij. Wolf je zahteval, naj se razveljavi degradacija rezervnih častnikov, češ, da je vojni zapovednik Succovaty ukazal, da mora častno sodišče proti rezervnim častnikom postopati, in je zahteval, naj se podmaršal Succovaty premesti. Berks je interpeliral radi obč. volitev v Vojniku in radi razlastitve postopanja pri zgradbi železnice Velenje-Spodnji Dravograd.

Prihodnja seja bo jutri. Koj začetkom se je podajo nemški nacionalci ostro interpelacijo radi razpusta graškega obč. sveta.

V Ljubljani, 2. junija.

Predlog za odpravo časniškega in kalendarkega kolka, kateri je bil včeraj predložen avstrijski zbornici, pozdravlja vse časopise z navdušenjem. Vlada je ustregla s svojim zakonskim predlogom večletni brezvspešni želji, ki se je izražala v nebrojnih resolucijah in interpelacijah, in ki je prihajala vedno glasnejše iz vrst vseh strank. Ako se pomisli, da si nalaga z odpravo kolka vlada izgubo le 2½ milijona goldinarjev, se je res samo čuditi, da je moral priti šele češki minister, ki se je upal predložiti tak zakonski načrt. Časniški kolek poznajo sedaj samo še v Turčiji, in zares aramotno je, da je Avstrija predzadnja, ki hoče odpraviti to največjo oviro razvoja časopisja, čegar cena se bo poslej jako znižala. Posledica temu bode, da se časopise razširi tudi mej najnižje in najubožnejše sloje ter zanesse kulturo tudi v najzanikanernejše kraje. Seveda bode imela parl. večina še precej hud boj, da dožene najprej pogoj odprave

Nekatere so vstopile napol prestrašene, ustavile so se blizu vrat ter se stisnile v kak kot ali k steni. Druge so šle takoj naprej po sobi, so se ozirale in radovedno so dvigale prte, s katerimi je bila pokrita oprava. Tu pa tam so stale skupine, katere so se začele mej seboj razgovarjati, nekatere šepetaje, druge glasno in smeje se...

In v to družbo je prišla tudi ona s svojim malim dekletcem v naročju. Odprla je vrata ter pokukala notri, a stopila je zopet nazaj. Potem je je še enkrat odprla ter vstopila. Gledala je sedaj to, sedaj drugo; bila je bleda in tresla se je. Potem je stisnila ustni ter stala kakor odrevenela ob steni z otrokom v naročju; gledala ni nanj niti na druge, marveč naravnost pred se, da bi bil človek mislil, da miži.

Mej tem so dame v mali sobi začele svoje delo. Sluga je prihajal po matere, drugo za drugo. Ko so jo izpraševale ter si ogledale njo in otroka, zapisala je gospodična ime in naslov, dame so nekaj časa šepetale mej seboj, nato je dejala gospa materi, da si hoče še premisliti. Potem je odpeljal sluga mater in otroka po glavnih stopnicah. Tako se je vršilo. (Dalje prih.)

časniškega in kalendarkega kolka: da se sprejme novi davek na sladkor. Nemci, ki se delajo in ustijo pri vsaki priliki najliberalnejše, bodo delali sedaj opozicijo tudi odpravi kolka, dasi so bili svoj čas sami njegovi nasprotniki.

Kriza v katoliški narodni stranki. „Grazer Tagblatt“ poroča, da vlada v klubu katoliške narodne stranke zopet kriza. Staro tekmovalstvo mej Ebenhoch-Karlono in Dipauli-Zalingerjev skupino se je zopet začelo, jedva se je sešel državni zbor. Tirolski poslanci silijo baje k levici, — Ebenhoch in Karlono pa se potezata, da se ostane na desnici. „Gr. Tagblatt“ meni, da je za narodno nemško stvar ta kriza, naj se izvrši tako ali tako, precej brezpomembna, kajti zvesti klerikalci ne znajo biti, ampak morejo postati le zoperna cokla. Tega maenja smo z ozirom na desnico tudi mi.

Naša monarhija in Črnogora. Pod tem naslovom poroča „Agramer Ztg.“ o vtiskih, katere je napravil kneza Nikole poset v Londonu in njegova brzojavka vdovi Gladstonea na dunajske vladne kroge. „Agramer Ztg.“ pišejo z Dunaja, da si ondi nikakor ne delajo sivih las radi knezovih besed napram Salisburyju, in da jih tudi ponovitev Gladstoneovega vzklika „Hands off!“, katerega je omenil knez v svoji sožalni brzojavki, ne vznemirja prav nič. Knez je preveč moški in preveč odkritosrčen značaj, da bi bil zmožen kakega zahrbtnega spletkarjenja proti Avstriji, kjer spoštujejo njegovo vladarsko zmožnost in vzorno energijo in kjer je užival vedno najlepše gostoljubje. Možno pa je, da hrepené Črnogorci po Hercegovini, a dvajsetletna uprava Avstrije se ne da kar tako ignorirati. To vedó menda tudi Črnogorci in njihov knez, ki morejo za vsako neumestno vmešavanje slišati iz Avstrije prav krepak „Hands off!“ — Iz vsega poročila „Agr. Ztg.“ je očitno, da so vladni krogi na Dunaju vendar-le nekoliko razžaljeni in ignoriranje črnogorskih teženj na Balkanu ni odkritosrčno.

Papež in kralj Umberto. Iz Rima se poroča, da je po posredovanju Turinskega nadškofa poslal italijanski kralj papežu obširno pismo, v katerem se je pritožil radi nelojalnega vedenja in naravnost upornega klerusa. Kralj je pisal: „Ako se razbije Kvirinal, bi tudi od Vatikanu ne ostal kamen na kamnu. Italijansko kraljestvo brani Vatikan“. Papež se je bajé jako čudil temu pismu ter je kralju, navzlic ustavljanju Rampolle, obširno odgovoril, češ, da je vedenje nekaterih duhovniških krogov, s katerim se papež nikakor ne strinja, sad pogubnih modernih načel, katere Vatikan vedno pobija, in sad tiste politike, ki utemelja kraljevo oblast nad Vatikanom. Pismo se zaključuje z željo, da se taki pojavi ne ponove več in da se sedanje razmerje spremeni.

Špansko ameriška vojna. Ameriški admiral Schley je konstatiral, da je Cervera še vedno v luki Santiago. Ker so te dni dohajale in odhajale ladije, se sumi, da namerava Schley kompliciran naskok Cerverinega brodogoja in obrežnih trdnjav. V to svrho se pripelje bajé na parobrodih iz Tampe 20.000 vojakov, ki se s pomočjo Schleya polasté obrežja, dočim pobije Schley Cerverino ladijeve. 3000 insurgentov pod poveljstvom Garcije bo Amerikancem pomagalo pri tem poskusu. Amerikanci se bojé, da ima ladijeve, ki prihaja iz Kadiksa namen, napasti severno-ameriško obrežje, zato hité, da se osvobodé Cervere. — Najnovejše vesti javljajo, da je bil v ponedeljek pred Santjagam mej sovražnima brodogojema hud boj. Ob 2. uri popoldne je začela Schleyeva eskadra streljati na obrežne utrdbe: Castillo Moro, La Socape in Punta Gorda. Ob enem pa sta se zgrabili ladijevji. Cervera je hotel iz luke, a Amerikanci so ga pognali bajé nazaj. Amerikanci so poslali v boj 14 ladij. Koliko izgubo imata sovražnika in kdo je bil bolj tepen, ni znano.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 2. junija.

— (Draginjske priklade ljubljanskim uradnikom in regulacija plač.) Iz popolno zanesljivega vira se nam poroča, da je finančni minister ljubljanskim državnim uradnikom za letoš zato nakazal samo 20% draginjske priklade, ker v kratkem stopi v veljavo zakon o zvišanji plač.

— (Umrl) je gosp. Ivan Kosler st. Po-kojnik je dosegel starost 80 let.

— (Sokolov družbinski večer.) V soboto zvečer priredi ljubljanski „Sokol“ svojim členom in njih rodbinam družbinski večer v telovadni dvo-

rani „Narodnega doma“, h kateremu je odbor povabil povodom v nedeljo vrleče se druge narodne dirke člene slovenskih kolesarskih klubov in njih slovenske goste, ki imajo vsi prost pristop. Vspored obega petje sl. četverospava „Ilirija“, ki sodeluje iz prijaznosti, komičen prizor s petjem „Trije nosovi“, ki ga izvajajo trije društveni člani in sviranje vojaške godbe sl. 27. pešpolka kralj Bel-gijski. Ker je vreme še jako nestanovitno, priredi se večer v Sokolovi dvorani. Začetek ob pol 9. uri. zvečer. Vstop imajo le člani „Sokola“ in njihove rodbine ter slovenski povabljeni kolesarji in njihovi slovenski gostje.

— (II. narodna dirka.) Povpraševanje povstopnicah za drugo narodno dirko kluba slovenskih biciklistov „Ljubljana“ je jako živahno. Mnogi so si dali že včeraj rezervirati lože in sedeže. Vseled neke sicer malenkostne neprimike pa ni bilo mogoče izročiti vstopnic gospodu Šešarku pred današnjim dnevom. Toda vkljub temu, da je gosp. Šešark vstopnice prejel šele danes ob 4. uri popoldne, oddanih pa je uže več kot polovica sedežev. Kdor želi torej še kako ložo ali sedež, naj se hitro obrne do gosp. Šešarka; brezdomno pa se bode tudi passe par tout vstopnic in stojišč še pred nedeljo mnogo razpečalo. — Zanimanje za dirko pa je tudi opravičeno. Razen naših domačih dirkačev (členov kluba in I. ljubljanskega kolesarskega društva) prijavilo se je osobito mnogo Hrvatov. Imena domačih dirkačev smo že včeraj naznanili; kakor pa čujemo, dirkati hoče tudi starosta naših dirkačev, gospod Zmagoslav Bohinec. Mej dirkači I. ljubljanskega kolesarskega društva imenujemo zlasti gospoda Verčiča, kateri je v nedeljo z lepim uspehom v Zagrebu dirkal. Pa tudi od nekaterih drugih društev iz širne slovenske pokrajine so se prijavili dirkači. — Od hrvatskih dirkačev, ki so se prijavili, imenujemo le poznatejše. Dirkači hočejo: Zmagovalec od lanskega leta, g. Marcel Roza, dalje g. M. Novak — ta dva od I. hrv. društva bicikl.; dalje od „Slovena“ Engelsfeld, Fer-kovič in pl. Žigorovič. Iz Križevca, Samobora in Varaždina prijavijo se dirkači tekoma da našnjega dne. — Posebno zanimalo pa bode občinstvo gotovo naznanilo, da pride iz Zagreba gosp. Dolovčak od „I. hrv. dr. b.“ s kvadrupletom.

— (Pevski zbor „Glasbene Matice“) priredi v nedeljo, 19. t. m. celdnevni izlet v Zagorje ob Savi in bližnje kopališče Medijo (Galenik). Natančni program se objavi pozneje. — Jutri, v petek je izredna pevka vaja ob 8. uri zvečer ter se prosijo vse p. n. pevke in pevci, da se te vaje udeležijo.

— (Gozdarsko društvo za Kranjsko in Primorsko) imelo bode dne 19., 20. in 21. t. m. svoj občni zbor v Ljubljani.

— (Praznoverstvo koncem 19. veka.) V Vodmatu so včeraj „šac kopali“. Ne ponoči ampak pri belem dnevu, ob navzočnosti mnogoštevilne množice. Krojaškega mojstra Florijančiča žena je na svoje oči videla, kako je na Mrakovem travniku v Vodmatu rudeča žena ob svitu zelene luči skakala čez belega konja, in zidar Jos. Dolničar, ki je na glasu, da je že jedenkrat našel „šac“, je hitro nganil, da je tudi na Mrakovem travniku „šac“ zakopan. Združil se je s krojačem Florijančičem in tesarjem Sitarjem in domenili so se, da izkopljejo zaklad. Da bi ne bilo preprirov in pravad, so ukrenili, da se dogovore s posestnico dotičnega travnika. Žena je dovolila, da se izkoplje „šac“ toda s pogojem, da se izkoplje po dnevi in ne ponoči, ob uri duhov. Možeje so naredili „ris“ okrog mesta, kjer je ob svitu zelene luči rudeča žena skakala čez belega konja in začeli so kopati. Delali so, da je pot curkoma od njih tekla in niso se menili za zabavljice „brezverskih“ gledalcev, toliko manj, ker je okrog „risa“ zbrani mnogoštevilni ženski svet z intenzivnim zanimanjem opazoval njih delovanje. Možeje niso govorili, kajti kdor v risu stoji, ne sme ziniti besede, sicer izgine „šac“. Dogovarjali so se samo z znamenji. V tem, ko je jeden kopal, je drugi s posvečenimi oljkinimi šibicami mahal krog sebe, kakor je kasneje rekel, zato, da ubrani hudiču prestopiti „ris“, tretji pa je z manjšimi šibicami delal križe. Ko je bila izkopana poldrugi meter globoka jama, je nastal slovesen trenotek. Jeden kopačev je vzel dva magnet, drugi je prižgal blagoslovljene sveče, tretji pa je poškrpil jamo z blagoslovljeno vodo, potem pa je prvi spustil magnet v zemljo, češ, „šac“ ga potegne k sebi. Toda magnet se ni obrnil na nobeno stran, in končno je po mnogih poskusih Dolničar izjavil s trpkim glasom, da se je „šac“ pogreznil in sicer zato, ker so ga kopali podnevi in ne ponoči, in ker so nekateri gledalci prestopili „ris“. Mož se je držal grozno resno in je odšel s svojima tovarišama z zadržilom, da je že večkrat „šac“ kopal in da ga bo še večkrat. Menda ima mož še več babjeverskih somišljenikov, kajti ni še dolgo tega, kar so neznani ljudje na Štriceljevem svetu onkraj železnice ponoči kopali in vse razkopali. Kdo bi mislil, da žive v mestu koncem devetnajstega veka še taki ljudje!

— (Imenovanje) Deželnosodni svetnik v Mar-tenbergu gosp. I. Munda je imenovan svetnikom pri okrožnem sodišču v Novem mestu.

— (Obrotna nadaljevalna šola v Kranju) priredi v ljudskošolskem poslopju razstavo šolskih izdelkov, katere se odpre dne 5. junija ob 11. uri

dopoludne in je potem tisti in naslednji dan pristopa vsakemu prijatelju šolstva.

— (Novi okrajni živinozdravnik v Kočevju.) Iz kočevskega okraja se nam piše: Po odhodu živinozdravnika Hugona Turka imenovan je bil okrajnim živinozdravnikom v Kočevju g. Zalakar in je bilo dotično imenovanje razglašeno tudi v uradnem listu. Čakali smo poldrugi mesec na njegov prihod, a mesto g. Zalakarja je prišla vest, da je živinozdravnikom za kočevski okraj, imenovan zagrizeni Schönererjanec Alojzij König. Kočevski politični okraj je slovenski okraj in okrajni živinozdravnik ima največ posla v ribniškem, velikolaškem in loško-potoškem okraju. König je znan ne samo kot zagrizenec prve vrste, kot strupen nasprotnik Slovencev, ampak je tudi znan, da „principijalno“ nikdar slovenski ne govori, ker slovenski ne zna. Može ni kos svoji nalogi v kočevskem političnem okraju, a obžalovati je to imenovanje toliko bolj, ker je popolnoma očitno, da je bilo pri njem mero-dajno politično mišljenje Alojzija Königa. Opozar-jajoč slovensko prebivalstvo kočevskega okraja na tega moža, priporočamo ljudem, naj bodo napram Alojziju Königu jako previdni in naj njegovemu delovanju posvečujejo vso pozornost.

— (Iz Idrije) se nam piše: Delavskemu bral-nemu društvu v Idriji podaril je notar g. Vinko Koljšek deset inštrumentov za tamburaški zbor mej temi je tudi brde. Društveni tamburaški zbor, štel je dosedaj 12 členov, pomnožil se bode še za 12, ker se je že oglasilo zadostno število členov, kateri so pripravljeni sodelovati pri tamburaškem zboru in se je pouk v tamburanju za nove tambu-raše pričel že pretečeni teden. Društvenemu dobrot-niku izrečena bodi najprisrčnejša zahvala.

— (Nositelji avstrijske ideje v Celju.) Piše se nam iz Celja: Nemško prebivalstvo v Celju je vse v najskrajnejšem pangermanskem taboru in si že beli glave z vprašanjem, kdaj Avstrija raz-pade. Avstrijskega mišljenja so samo Slovenci in — tako bi človek mislil — c. kr. uradniki. Za vse uradnike to nikakor ne velja. Mnogo uradnikov se šteje mej Wolfove pristaše in tega tudi ne pri-kriva. Na binkoštno praznike se je to zopet jeden-krat pokazalo. Nemci so priredili biciklistko slav-nost in vse mesto je hotelo kazati svoje prusofilske mišljenje. Celo uradniki so razobesili „Frankfarta-rica“ in soproge najvišjih uradnikov so se okrasile z modrišem. Škandal in sramota, da čuvarji av-strijske ideje tacih demonstracij nečejo videti!

— (Graške razmere.) Iz Gradca se nam piše: Burši so hoteli prirediti malo demonstracijo. Zbralo se jih je nad sto in korakali so paroma na vseh tiliščih. Bržčas so hoteli k namestništvu, a orož-niki so jih na potu obstopili in jih spremili, da niso mogli kreniti pod okna markija Bacquhema, ki je sedaj v Gradcu skrajno nepriljubljen. — Kako znajo nacijski hujskati, priča vest, da grof Gleis-pach ne more dobiti stanovanja, kar je popolnoma neresnično. — Nacijski so tudi raznesli vest, da da je vladni komisar baron Hammer-Purgstall po-vabil nekaj bivših obč. svetnikov, naj vstopijo v njegov „Beirath“, istina pa je, da ni nikogar po-vabil.

— (Občinske volitve v Gorici.) Z Goriškega se nam piše: Včeraj, 1. junija, se je vršila volitev iz prvega razreda in sta bila seveda izvoljena ita-lijanska kandidata Udeležba je bila čudovito majhna in je pričala, kako so volilci nezadovoljni. Značilno je, da tudi skrajne italijansko krilo ni zadovoljno niti z županom Venuttijem ne, zlasti pa nezadovoljno, ker so merodajni gospodje mej kandidate utihotapili tudi nekega laškega duhovnika in svojevoljno iz-pustili kandidata, za katerega se je bil izrekel shod volilcev.

* („Hier!“) se mora reči pri kontrolnih vojaških shodih, ne pa „Tukaj!“ ali „Zde!“, sicer se more pripetiti človeku kaj prav hudega. Čast-niški namestnik 18. domobranskega infanterijskega polka, dr. Drbal, je pri kontrolnem shodu na dvakratni poziv kot Čeh odgovoril vedno „Zde!“, mesto da bi bil dejal v jedinozveličavni nemščini „Hier!“ Zategadelj je bil dva meseca zaprt in izgubil je poleg tega še svojo šaržo! —

* (Slovaki se gibljejo.) V protestantski cerkvi v Veliki Revaci se moli in pridiga slovaški. Nedavno pa se je zgodilo, da je po končanih molitvah v slovaškem jeziku začel pastor pridigati madjarski. Slovaki so najprej začudeno gledali, potem pa so se obrnili ter odšli iz cerkve, češ čemu naj poslušajo propoved, ako je ne razumejo.

* (Nesrečen oče) je Živko Milosavljevič v Zemunu. Imel je petorico krasnih otrok, a v kratkem času mu je vzela usoda štiri. Minoli petek je peljal ondodni učitelj ves svoj razred kopat v „baro“ Save, t. j. v veliko lužo, ki nastane po deževju vsled izstopa reke. Bara je sicer plitva, je na nekem mestu je nad 2 m globoka jama, ki je nastala vsled izruvanega kola, ki je nosil nekaj ondi stoječi most. In baš v tisto jamo je zašlo

čvetero 11—12 let starih deklic, ki so utonile. Maj-njimi je tudi 12letna Stanka Milosavljevičeva. Ves Zemun žaluje radi te nesreče, zlasti pa obžalujejo Milosavljeviča, kateremu je umrlo pred 2 letoma najmlajši otrok za vratico, kmalu na to mu je neka deklica utonila, lani je zašla največa, že od-rasla dekle z nogo v mlatinico ter je po amputa-ciji v groznih mukah umrla in sedaj mu je utonila še Stanka. Zares, nesrečen oče! Milosavljevič je hotel ubiti učitelja, in orožniki so stražili šolo več dni ponoči in podnevi.

* (Ne v Brazilijo!) V laškem Vidmu je iz-dal tolmač Bazilij Sidelnik slovenski oklic, v ka-terem svari ljudi pred izseljevanjem v Brazilijo. Brazilijanska vlada je sklenila pogodbo za nastanjenje 60.000 ljudi v provinci St. Paul, kjer vlada strašanska vročina; jedino delo ljudem tam je, da obdelujejo kavo za veleposelnike. Tisti, ki je sklenil pogodbo, oddati toliko ljudi, se gotovo potruditi, da jih tudi dobi zadostno število. Zato naj se ne dajo premotiti ljudje za pot v Brazilijo, odkoder se vra-čajo čez leta in leta vsi oni, ki so odšli tja, uma-zani in raztrgani brez denarja, kar se vidi pogo-stoma baš v laškem Vidmu, ki je jeden najvažnejših krajev za pot čez morje.

* (Radi izgrešenega poklica v smrt.) Na binkoštni ponedeljek se je ustrelil na Dunaju jeden najstarejših avstrijskih velikošolcev, medicinc Groe-ger. Bil je namreč že 42 let star, a še ni imel upanja, da doseže kmalu svoj smoter. Vedno se je moral boriti z ubožnostjo, pa tudi s seboj samim, saj je izgrešil svoj poklic. Da bi se lotil česa dru-zega, je bil že prestar, zato je končno obupal.

* (Trpinčenje otrok) Povodom praznika Vnebohoda, kateri praznuje grško-orientalska cer-kev, prišlo je v Romo na ondodni veliki semenj tudi mnogo ciganskih rodovin. Redarji so mej temi rodovinami zapazili nekaj pobabljenih otrok ki niso imeli ciganskih obrazov. Ker se jim je zdela stvar sumljiva, zahtevali so pri voditeljih krstoe ali drugačne liste glede teh pobabljenecv. Cigani jih niso imeli, zato so redarji aretirali vse dotične familije. Pri preiskavi se je dognalo, da so cigani dotične otroke pokradli in jih pohabili, polo-mivši jim roko ali nogo itd. — nekemu otroku so odrezali celo del jezika! — vse to pa v ta namen, da so mogli z otroci vspešneje beračiti. Seveda so izročili zverinske cigane sodišču, da dobe zaslužen kazni.

* (Čudno tele.) Iz Neustifta pri Ogrunu se poroča „Deut. Volksblattu“, da je ondodnemu kmetu rodila krava tele s šesterimi nogami. Štiri noge so normalne, dvoje nog pa je izraslo iz lopatic ter je v členkih pregibljivo. Tele vzbuja mej vaščani seveda največje začudenje.

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali:
Za Prešernov spomenik: Gg. uradniki južno-železniške postaje v Ljubljani 48 kron, in sicer: g. inspektor Evgen Guttman 4 K, g. dirigent Venedig 1 K, g. nadinženir Komovec 2 K, g. žel. zdravnik v pok. dr. Tomić 1 K; gg. nadofi-cijali: Masi 2 K, Svetek 2 K, Franz 1 K; gg. oficijali: Seunig 1 K, Szillich 1 K, Gomilšek 2 K, Wohinz 1 K, Strohmaier 2 K, Vrančič 3 K, Tejkal 2 K, Thonsern 1 K; gg. adjunkti: Heren 2 K, Svetličič 2 K, Kozlevčar 3 K, Sertič 2 K, Verstovšek 2 K, gg. asistenti: Lavrič 2 K, Holeček 2 K, Fortič 2 K, Prek 2 K, Košir 2 K, Cesar 1 K. Naj bi našli vrli gg. darovalci in čestilci Preširna prav obilo posnemovalcev! Živel!

Književnost.

— „Ljubljanski Zvon“ prinaša to le vsebino v 6. zvezku: A. Aškerc: Breme. Dolenc: Življenja borba, Bolnik, Človek. J. C. Trošan: Sestanek na Rušah. (Novela) Vojanov: Ženska in vino, Moj vinski kot. Ivan Steklasa: Gregor Aleksandrovič Potemkin. Z: Drobne pesmi. (2) Evgen Štefanič: Fata morgana. Aleksej Nikolajev: Nedolžnost. Dr. Fr. Zbašnjik: Spomini na Janka Kersnika. Premec: Kotanjska elita. Listek: † Anton Majaron. Cvetje s polja modroslovskega. Slovenske narodne pesmi. Dainkovo in Čopovo pismo do Šafarika. Pismo Fr. Prešerna. F. L. Čelakovskemu. Slovensko gleda-lišče. Pearmarica „Glasbene Maticе“. Hrvatske na-rodne pjesme. Dr. Fr. Musoni. Listnica uredništva. Na platnicah: Gg. slovenskim pisateljem in pesni-kom! Odbor „Dramatičnega društva“ v Ljubljani. — Slovenskemu narodu. Odbor za nabiranje pri-spevkov za Prešernov spomenik. — Prijateljem slovenske mladine! Tiskarnica R. Miličeva. — Iz na-vedene vsebine je razvidno, da je „Ljubl. Zvon“ jako bogat in raznovrsten ter podaja vsakemu čita-telju nekaj prav zanimivega čtiva.

— „Hrvatske narodne pjesme“. Skupila i izdala „Matica Hrvatska“; odio prvi. Ju-načke pjesme. Knjiga druga. Ta obširna knjiga obsega celo vrsto prekrasnih pesnj izključno o kraljeviču Marku, tem slavnom jugoslovanskem junaku. Vsaki pesmi je na konci pripomnjeno, kdo jo je povedal in kje je udomačena. Tudi ima vsaka pesem dodatek, nekatere pa tudi inačice. Vsekakor je to knjigo najtopleje priporočati, kajti pesmi so zares lepe, v njih se zrcali značaj jugoslovanskega naroda. Poleg tega je pa tudi knjiga sama jako lepo

opremljena, papir je trd, fin in svetel, tisk izredno lep. Dobé jo tudi nečleni „Hrvatske Maticе“ za 2 gold. 50 kr.; členi pa 1 gld. 50 kr.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 2. junija. V današnji seji poslan-ske zbornice je finančni minister dr. Kaizl predložil zakonski načrt o odpravi eraričnih mitnic in zakonski načrt o znižanju pristojbin pri prepisu kmetskih posestev. Vuković je interpeliral vlado, ali hoče vsaj za Dalmacijo odpraviti carino na žito. Zbornica je potem nadaljevala razpravo o jezikovnih predlogih. Prvi je govoril Glöckner, tako konfuzno in neumno, da ga skoro nihče ni poslušal. Glöckner je mej drugimi budalostimi trdil, da je vlada naknadni kredit 30 milijonov davkoplačevalcem ukradla iz žepa in potem napadal finančnega ministra Kaizla. Březnovsky: „Počakajte, da postanete minister!“ Glöckner: „Pazite, da Vaš rudeči nos ne dobi modre barve.“ Březnovsky: „Vi pa pazite, da Vaša dolga ušesa ne ostanejo tu v zbornici“. Glöckner je tudi napadel posl. Krumbholza, ker se mu je ta smejal, na kar mu je Krumbholz zaklical: „Bodite veseli, da sem tu, da Vas vsaj jaz poslušam“. Končno je Glöckner trdil, da je plavica znak nemške zvestobe, in da imajo Nemci pravico nositi to cvetko. Ako Slovanom ni všeč, naj jih ne gledajo, kakor Nemci ne gledajo belo rudečih spodnjih kril na Dunaj prihajajočih čeških dekel. Ob 2. uri je začel govoriti dr. Menger.

Dunaj 2. junija. Obstrukijske stranke so imele danes dopoludne posvetovanje, kako poskusijo v današnji seji prisiliti zbornico, da pripusti debato o graških dogodbah. Sodi se, da poskusijo to koncem seje.

Dunaj 2. junija. Brzojavka, katero je nemška napredna stranka poslala bivšemu graškemu županu dr. Grafu, je bila inhibirana.

Dunaj 2. junija. Cesar je danes sprejel v posebni avdienci grofa Gleispacha.

Dunaj 2. junija. Dnes je prišel v poslansko zbornico jeden general in v imenu vojnega ministra prosil, naj se konstatuje, je-li res kdo v včerajšnji seji rekel, da se vojnemu ministru možgani mehčajo in kdo da je to rekel. Konstatovalo se je, da je ta mejklic izrekel poslanec Glöckner in da je mejklic tudi protokoliran.

Beligrad 2. junija. Svetnik pri naj-višjem sodišču, Ugričić, je izdal mnogo pona-rejenih menic in je pobegnil. Policija ga je zasačila v Smederovu in ga izročila sodišču.

London 2. junija. Vsa poročila sogla-sajo, da je bilo ameriško brodovje pri Sant-jagu poraženo. Ameriško brodovje je začelo bombardovati utrdbe pri Santjagu in je poskušalo priti v pristan, kar pa so Španci srečno preprečili. Nekatero ameriške ladje so bile poškodovane. Vse brodovje, ki je štel 14 ladij, se je moralo umakniti.

Narodno-gospodarske stvari.

Lastno in tuje imetje slovenskih posojilnic.

(Spisal I. Lapajne.)

(Konec.)

Opirajoč se na te date, katere smo posneli po „Letopisu slovenskih posojilnic“ za l. 1896., smeli bi poslednje posojilnice posebno pohvaliti v tem pogledu, ker je pri njih lastno in tuje imetje v zelo ugodnem razmerju. Posebno je to ugodno za posojilnice z omejeno zavezo. Na slovenskem Stajerji n. pr. ima samo mariborska posojilnica omejeno zavezo, pa baš ta je v tem obziru že zdaj v tem ugodnem položaji, katerega predpisuje načrt novega zakona. V ugodnem stanji je pa tudi radi tega, ker so ve-lika tista števila te posojilnice, katera predstav-ljajo lastno (delež, rezervne fonde) in tuje imetje (hranilne vloge). Mej slednje navedenimi posojilni-cami je pa nasprotno mnogo takih, o katerih se pa iz zgol navedenih števil še ne sme sklepati, da bi bili veliki zavodi, ker nekatere imajo poleg majhne-ga tujega imetja tudi le majhno lastno imetje. Sicer bi se posojilnicam ne bi bilo treba bati in ogibati se tujega imetja, kakor se ga hranilnice ne ogibajo, ako bi nas v bodočnosti ne strašili z novim, za po-sojilnice neugodnim zakonom. Saj dobro vemo, kako so hranilnice ponosne na visoke svote svojih hranilnih vlog, n. pr. stara kranjska hranilnica, ki razpolaga že z 32 milijoni tega tujega denarja, ko-likor ga vse slovenske hranilnice in posojilnice še dolgo ne bodo imele. — Utegnajo pa do tega prej ali slej priti, ako bodo le dobro gospodarile z ma-

Umi, jim do zdaj zaupanimi svotami in se drža pregovora: Kdor je v malem zvest, njemu se dá veliko v pest.

Iz uradnega lista.

Izvršne ali eksekutivne dražbe: Posestvo vlož. št. 196 kat. občine Trpčane, cenjeno 800 gld., dné 10. junija v Ilirski Bistrici.
Posestvo vlož. št. 5 v Knežji lipi, cenjeno 697 gld. 8 kr., dné 8. junija v Kočevju.
Elizabete Kalitsch posestvo v Travi, cenjeno 59 gld. 97 kr., dné 10. junija v Kočevju.
Jožef Dragan zemljišče v Mokronogu, cenjeno 2430 gld. (nadponudba Jožeta Bevca) dné 10. junija v Mokronogu.
Franceta Sotlarja posestvo v Starem dvoru, cenjeno 1960 gld. in 37 gld., dné 10. junija v Radečah.
Oddaja lova. Občinski lovi selskih občin Mirna peč, St. Peter, Prečna, Rudolfovo, Čermošnica, Bela cerkev, Brusnice, Ambrus, Dvor, Zagradec in Žužemberk oddali se bodo v zakup za pet let, namreč od 1. avgusta 1898 do 31. julija 1903, potom javne dražbe, ki bodo v prostorih okrajnega glavarstva v Novem mestu dné 10. junija t. l. ob 10. uri dopoldne.

Umrli so v Ljubljani:

Dné 29. maja: Meta Lončar, kuharica, 50 let, Florjanske ulice št. 31, rak.
Dné 31. maja: Henrieta Brilli, uradnikova hči, 3 mes., Studentovske ulice št. 13, oslabljenje. — Viljem Vilfan, krojačev sin, 8 dni, Ulice na grad, oslabljenje. — Andrej Birtič, tesar, 78 let, Hradskega vas št. 3, mrtvud. — Emerih Dežman, hišnega oskrbnika sin, 10 let, je vtonil v bazarju v Rakovniku. — Ivan Kosler, grajščak, 79 let, Karlovska cesta št. 26, ostarelost.
Dné 1. junija: Francišek Grebenc, c. kr. pošni asistent, 26 let, Dunajska cesta št. 23, jetika. — Franja Kopitar, šivilja, 57 let, Karlovska cesta št. 7, rak. — Terezija Pexa, šivilja, 16 let, Hrenove ulice št. 16, jetika.
V deželni bolnici:
Dné 28. maja: France Zavašnik, mizarski pomočnik, 39 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Junij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
1.	9. zvečer	732,8	16,2	sl. sever	del. jasno	
2.	7. zjutraj	735,8	13,0	brezvetr.	jasno	0,0
"	2. popol.	735,2	20,4	sr. jug	del. jasno	

Srednja večerajšnja temperatura 16,3°, za 0,2° nad normalom.

Dunajska borza

dné 2. junija 1898

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 80 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 75 "
Avstrijska zlata renta	121 " 30 "
Avstrijska krona renta 4%	101 " 25 "
Ogerska zlata renta 4%	121 " 15 "
Ogerska krona renta 4%	99 " 15 "
Avstro-ogerske bančne delnice	913 " "
Kreditne delnice	358 " 30 "
London vista	120 " 35 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 " 87 1/2 "
20 mark	11 " 77 "
20 frank	9 " 53 1/2 "
Italijanski bankovci	44 " 40 "
C. kr. cekini	5 " 65 "

Dné 1. junija 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	163 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	193 " 25 "
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	129 " "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	98 " 70 "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	156 " "
Ljubljanske srečke	22 " "
Rudolfove srečke po 10 gld.	27 " "
Kreditne srečke po 100 gld.	200 " 25 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	520 " 50 "
Papirnat rubelj	1 " 27 1/2 "

Na prodaj je različna

hišna in kuhinjska oprava

v stanovanju na Marije Terezije cesti št. 12, v I. nadstropju.

Prodaja se od devetih zjutraj do opoldne in od dveh do petih popoldne. (839-3)

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem javljamo pretužno vest, da je naša srčno ljubljena soproga, oziroma mati, gospa

Marija Gregorčič

danes ob 12. uri dopoldne, po mučni bolezni, v 79. letu starosti, previdena s svetotajstvi, mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb predrage rajnice bude v petek, dné 8. junija t. l., ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti, Sv. Petra cesta št. 23, k sv. Kristofu.

V Ljubljani, dné 1. junija 1898.

Anton Gregorčič

soprog.

Anton Gregorčič

c. kr. pošni kontrolor

Ivan Gregorčič

notarski kandidat

sinova.

(871)

Brez posebnega naznanila.

Zahvala.

Za milo sočutje mej boleznijo in o smrti nepozabne hčere in sestre

Ane Pleteršek

izrekamo vsem prijateljem in znancem, posebno častitim darovateljem vencev, častitim pevcem za milo petje, gospodičinam nositeljicam vencev itd. ter vsem častitim spremljevalcem pogreba najtoplejšo zahvalo.

Mokronog, dné 1. junija 1898.

(872)

Rodbina Pleteršek.

V Ptuj (Gospoke ulice) sta

dve dvanastropni hiši.

kateri jako visoke obresti donašati, pod zelo ugodnimi pogoji naprodaj. Več pove hišni upravitelj, Ptuj, Gospoke ulice št. 8. (854-2)

V Vintgar!

K Binkoštnim praznikom se zopet otvori restavracija v Vintgarju.

Za dobro postrežbo je skrbjeno.

S priporočilom

Jak. Žumer.

(831-4)

Zanimajte se

večar za izborni domači izdelek, za liker iz kranjskih planinskih zelišč, ki se zove (222-25)

„Triglav“.

Izdeljuje ga J. Klauer v Ljubljani.

Ta liker se mora radi svoje čistote in neprekosljivo zdravilskega učinka na prebavnost najtopleje priporočati ter kot okrepičilo ne sme manjkati v nobeni hiši.

Dobiti je v lekarnah gg. M. Mardetschlerja in U. pl. Trnkoczyja, kakor tudi v večini delikatesnih in specerijskih prodajalnic.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dné 1. maja 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga des Trbiž.
Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Anasse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Klein-Reifling v Linz, Budejovice, Pizenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenc - Gasten, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Carih, Genevo Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovice, Pizenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled. — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — **Pridob v Ljubljane j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 46 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plazja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ausseaa, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plazja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Carih, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Lipska, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plazja, Budejovic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Proga iz Novega mesta in iz Kočevja. Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — **Pridob v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. (17-122)

Stanovanje

z dvema sobama s pritliklinami se odda za avgustov termin na Bregu št. 2, I. nadstr. Več pove lastnik Ferdinand Bilina. (841-3)

Dve prodajalnici

se oddata v hiši

Selenburgove ulice št. 1.

Več se izve v trafikli istotam (855-2)

Starejši strojni ključaničar

ki zna dobro montirati in voditi nadzorstvo v delavnici, se vzprejme v tovarni za Hm v Ljubljani, (863-2)

Pri podiranju stare bolnice je na prodaj

strešni stol.

Več se izve v komptorju g. Filipa Supančiča, Rimska cesta št. 13. (869-1)

Resna ženitna ponudba.

Dosluzen podčastnik, 33 let star, lepe, čvrste postave, sedaj v samostojni državni službi, išče tem potom radi pomanjkanja vsakega znanja izobraženo, 20-33 let staro gospico ali vdovo brez otrok s primernim premoženjem. (870-1)

Le resne ponudbe s sliko naj se pošljejo pod „št. 33 v tujini“ upravištvu „Slov. Naroda“.

V Lattermannovem drevoredu.

Na večstranske želje

bodo

v gledališču učenih psov

do nedelje 5. t. m.

vsak dan ob 4. uri popoldne in zvečer ob 8. uri

predstave.

(867-2)

Psi čitajo, pišejo, računajo, svirajo glasbene točke na klavirju in izvajajo pantomime.

Novo!

Prvikrat!

Novo!

Vsak dan ob 8. uri zvečer nastopi Miss Astarte s svojimi 12 dresiranimi čudovitimi golobi v družbi liliputanca „pritlikovca Jean Picola“.

Največja atrakcija fantastičnega načina.

Znižane cene: Zakli. sedež 40 kr., I. prostor 30 kr., II. prostor 20 kr., III. prostor 10 kr. Otroci in vojaki na vseh prostorih za sedeti plačajo polovico.

V nedeljo, 5. junija, bodeta nepreklicno zadnji dve predstavi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Služba distriktnega zdravnika

v trgu Braslovškem odda se po deželnem odboru z letno nagrado 690 gld., v kateri je zapopadna okrajna pavšalna nagrada 220 gld., s pogojem, da mora zdravnik občinske reveže zdraviti in jim podajati potrebna zdravila, ne da bi za vse to vrhu omenjene pavšalne nagrade smel zahtevati še kakšno posebno plačilo iz okrajne blagajnice.

Omeniti je, da se nahajajo v distriktu dve tovarni, v katerih dela do 200 delavcev, toraj je zdravnikova praksa za zdravnika okrajne bolniške blagajnice tem ugodnejša.

Prošnje z dokazom znanja slovenščine in nemščine in z ostalimi po §. 15 postave od 23. junija 1892 št. 35 dež. zak. zahtevanimi dokazili je vložiti do 15. julija 1898. leta pri odboru zdravstvenega distrikta v Braslovčah.

Sanit. dist. odbor Braslovče

dne 25. maja 1898.

(843-2)

Predsednik: L. Plaskan.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.